

IV FESTIWAL
PIANISTYKI
POLSKIEJ

IV Festiwal Pianistyki Polskiej

ŚLUPSK 12 — 18 IX 1970 rok

POD PROTEKTORATEM
MINISTRA KULTURY I SZTUKI
LUCJANA MOTYKI

Redakcja programu:
Andrzej Czechowicz

Projekt okładki i opracowanie graficzne:
Mirosław Jaruga

Organizatorzy Festiwalu:

Wydział Kultury Prezydium WRN w Koszalinie
Koszalińska Orkiestra Symfoniczna
Słupskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne

Komitet Organizacyjny:

Jerzy Bytnerowicz
Andrzej Cwojdzinski — kierownik artystyczny
Arnold Godlewski
Zbigniew Ciechanowski
Mieczysław Jaroszewicz — kierownik biura FPP
Michał Kozyra
Hanna Maślankiewicz
Stanisław Mirecki — komisarz
Jerzy Miszczyszyn
Bogusław Planutis
Michał Serafin
Jan Stępień — przewodniczący
Eugeniusz Szymańczak
Leon Szostak
Mieczysław Sroczyński
Wanda Truszkowska
Włodzimierz Tyras

Mija już cztery lata od zorganizowania I Festiwalu Pianistyki Polskiej z inicjatywy i staraniem dyrektora Koszalińskiej Orkiestry Symfonicznej, A. Cwojdzńskiego, podchwyczonej przez Słupskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne i Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. We wstępie do Programu I FPP w 1967 roku organizatorzy pisali: „Można wyrazić przekonanie, że w życiu muzycznym kraju słupski Festiwal Pianistyki Polskiej mieć będzie istotne znaczenie, zyska sobie trwałe miejsce i rangę”.

Dzisiaj bez posądzenia o samochwalstwo można stwierdzić, że chyba istotnie tak się stało. Słupska inicjatywa została bardzo życzliwie przyjęta przez artystów, krytykę muzyczną i publiczność. Festiwal — jak pisało wielu recenzentów — zapełnił dotkliwą lukę w naszym życiu muzycznym, stworzył artystom możliwość zaprezentowania swych talentów i dał okazję do konfrontacji osiągnięć.

W trakcie swego rozwoju Festiwal wzbogacił się o recitale klawesynowe w pięknej scenerii i oprawie Sali Rycerskiej Zamku Książąt Pomorskich, a także o występy duetów fortepianowych. W tym roku po raz pierwszy występuje w trakcie trwania IV FPP zespół muzyki kameralnej „Trio Krakowskie”. Każdego roku Festiwal jest wielkim świętem kulturalnym dla Słupska i środkowego wybrzeża. Skupia też coraz większe zainteresowanie sfer muzycznych oraz krytyki.

W toku kolejnych imprez festiwalowych wzbogacali też swoje doświadczenie organizatorzy. Nasze starania, by nadać Festiwalowi jak najlepszą oprawę, by przebiegał on coraz sprawniej — nie ustają w dalszym ciągu. Festiwal Pianistyki Polskiej, organizowany jest przede wszystkim siłami działaczy społecznych. Pragniemy, aby w rezultacie naszych wysiłków ta piękna impreza zyskiwała coraz większą rangę i rezonans, a jednocześnie by wykonawcy i wszyscy zaproszeni goście czuli się w Słupsku jak najlepiej, wynieśli stąd jak najmiłsze wrażenia i wspomnienia.

Jesteśmy przekonani, że obecny — IV Festiwal Pianistyki Polskiej będzie kontynuacją i dalszym rozwinięciem dorobku poprzednich trzech, że przyniesie wiele zadowolenia wykonawcom oraz artystycznych emocji i przeżyć wysokiej miary — publiczności.

Witamy serdecznie w naszym mieście.

SŁUPSKIE TOWARZYSTWO
SPOŁECZNO-KULTURALNE

PROGRAM
IV
FESTIWALU
PIANISTYKI
POLSKIEJ

Barbara Hesse-Bukowska

Sobota, 12 IX 1970 r. godz. 1900

BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

**INAUGURACYJNY
KONCERT
SYMFONICZNY**

Wykonawcy:

BARBARA HESSE-BUKOWSKA
fortepian

ANDRZEJ CWOJDZIŃSKI
dyrygent

KOSZALIŃSKA ORKIESTRA SYMFONICZNA

Słowo wiążące:

Jerzy Waldorff

PROGRAM

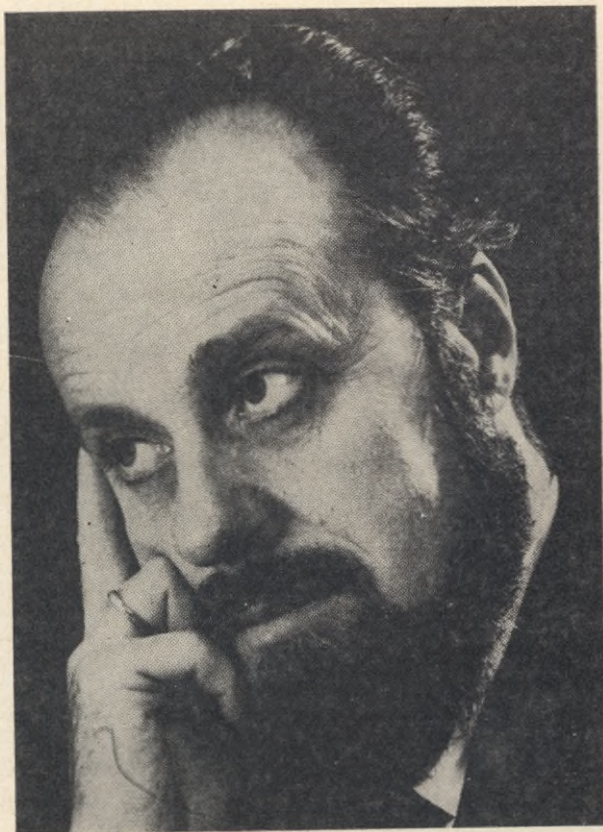
FRYDERYK CHOPIN

- Allegro de concert A-dur op. 46
(instrumentacja Kazimierza Wilkomirskiego)
- Andante spianato i Wielki Polonez Es-dur

— **przerwa** —

KAROL SZYMANOWSKI

- IV Symfonia
- Moderato
- Andante molto sostenuto
- Allegro non troppo

Andrzej Cwojdzinski

BARBARA HESSE-BUKOWSKA urodziła się w Łodzi w rodzinie o dużych tradycjach muzycznych. Uczennica znakomitego pedagoga prof. Margerity Trombini-Kazuro. Konserwatorium Warszawskie ukończyła z najwyższym odznaczeniem.

W 1949 r. zdobyła II nagrodę na IV Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Warszawie. W 1953 r. uzyskała „Prix Chopin” na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym Marguerite Long — Jaques Thibaud w Paryżu. W 1962 r. otrzymuje British Medal Fundacji Thibaud w Paryżu, a w rok później jest członkiem jury Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Leeds. Od 1963 r. prowadzi klasę fortepianu w PWSM we Wrocławiu.

Jej kariera artystyczna wiedzie przez sale koncertowe największych ośrodków muzycznych Europy m. in. Londyn, Paryż, Moskwa, Leningrad, Wiedeń, Rzym, Sztokholm. Koncertowała w Indiach, Egipcie, Iranie, Japonii, na Kubie, na dworze szacha Iranu, wobec premiera Nehru i królowej Elżbiety Belgijskiej. Brała udział w licznych międzynarodowych festiwalach muzycznych: Wiener Festwochen, Praske Jaro, Dubrownik, Warszawska Jesień. Odbyła wielkie turnee koncertowe z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia i TV po ZSRR, Mongolii, Chinach, Hong-Kongu, Japonii, Australii, Nowej Zelandii. Koncertowała z Filharmonią Narodową w Austrii, NRD, NRF, Francji i Szwecji oraz z Filharmonią Pomorską we Włoszech.

Nagrała wiele płyt m. in. dla amerykańskiej wytwórni „Westminster” — wszystkie nokturny i walce Chopina, z orkiestrą Opery Wiedeńskiej pod dyr. Adriana Boultą — koncerty fortepianowe Chopina, a dla wytwórni francuskich, niemieckich i polskich utwory Chopina, Mozarta, Beethovena, Szymanowskiego, Paderewskiego i Różyckiego.

Za swe osiągnięcia artystyczne otrzymała wysokie odznaczenia państwowe i szereg nagród.

Uznana jest ogólnie za jedną z najlepszych odtwórczyni dzieł Chopina. Propaguje również utwory innych kompozytorów polskich.

Niedziela, 13 IX 1970 r. godz. 1800

BALTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

RECITAL FORTEPIANOWY

Wykonawca:

DANUTA DWORAKOWSKA
fortepian

Słowo wiążące:

Zbigniew Pawlicki

Danuta Dworakowska

PROGRAM

JOHANN SEBASTIAN BACH

Chaconne

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Sonata C-dur op. 53 „Waldsteinowska”

Allegro con brio

Introduzione-Adaggio molto

Rondo-Allegretto moderato Prestissimo

FRYDERYK CHOPIN

Etiudy

op. 10 nr 5, Ges-dur

7, C-dur

8, F-dur

op. 25 nr 1, As-dur

3, F-dur

11, a-moll

przerwa

MODEST MUSORGSKI

Obrazki z wystawy

Promenada

Gnom

Promenada

Stary zamek

Tuileries

Bydło

Promenada

Taniec kurczątek w skorupkach

Samuel Goldenberg i Szmul

Rynek w Limoges

Katakumby

Chatka na kurzej stopce

Wielka Brama w Kijowie

DANUTA DWORAKOWSKA — po ukończeniu z wyróżnieniem Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Łodzi, w klasie fortepianu prof. Marii Wilkomirskiej, studiowała dalej pod kierunkiem prof. Zbigniewa Drzewieckiego i prof. Henryka Sztompki.

Była uczestniczką V Międzynarodowego Konkursu im. Fryderyka Chopina w Warszawie oraz I Międzynarodowego Konkursu im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie. Otrzymała medal na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Genewie w 1956 r.

Artystka występuje jako solistka oraz kameralistka — w kraju i za granicą. Koncertowała m. in. w Bułgarii, Belgii, Czechosłowacji, Holandii, Mongolii i Związku Radzieckim. Zajmuje się również pracą pedagogiczną jako adiunkt Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie.

Niedziela, 13 IX 1970 r. godz. 20³⁰

ZAMEK KSIĄŻĄT POMORSKICH

RECITAL KLAWESYNOWY

Wykonawca:

BARBARA CZAJECKA-MARKOWSKA

Słowo wiążące:

Jerzy Waldorff

Barbara Czajeczka-Markowska

PROGRAM

JOHANN JACOB FROBERGER

Toccata d-moll

LOUIS COUPERIN

Suita d-moll

Prélude

Pièce de trois sortes de Mouvements

Courante

Sarabande

Canaries

Chaconne

JOHANN SEBASTIAN BACH

Preludium i fuga fis-moll

Capriccio — na odjazd ukochanego brata

przerwa

CARL PHILIPP EMANUEL BACH

V Sonata wittenberska Es-dur

Allegro

Adagio

Allegro assai

GEORG FRIEDERICH HAENDEL

III Suita d-moll

Preludium

Allegro

Allemande

Corante

Air mit variationen

Presto

BARBARA CZAJECKA-MARKOWSKA — ukończyła szkołę muzyczną w Krakowie, w klasie fortepianu. Następnie kontynuowała studia muzyczne w PWSM w Krakowie w klasie klawesynu u prof. Janiny Wysockiej-Ochlewskiej. Studia te ukończyła z odznaczeniem w 1966 r. W latach 1968-69 — jako stypendystka MKiS oraz rządu austriackiego studiowała w akademii muzycznej w Wiedniu (klawesyn) pod kierunkiem prof. Isolde Ahlgrimm.

Jeszcze jako studentka koncertowała w kraju i za granicą m. in. w Finlandii, nagrywając również dla radia fińskiego. Występowała na festiwalu „Krakowska Wiosna Młodych Muzyków” w 1963 r., uzyskała II nagrodę w dziale zespołów kameralnych na II Ogólnopolskim Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Dawnej w Łodzi. Później wiele koncertowała w kraju i za granicą (m. in. w NRF). W 1965 roku na Międzynarodowym Konkursie Wykonawstwa Muzycznego w Genewie (Szwajcaria) uzyskała w dziale klawesynu medal i nagrodę specjalną „Prix Suisse”. Brała udział w Festiwalu „Pro Musica” we Wrocławiu i w II Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku w 1968 r. Nagrywa dla Polskiego Radia i TV.

Poniedziałek, 14 IX 1970 r. godz. 18⁰⁰
BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

RECITAL FORTEPIANOWY

Wykonawcy:

JERZY DERFEL — MACIEJ MAŁECKI
duet fortepianowy

Słowo wiążące:

Jerzy Waldorff

Jerzy Derfel

Maciej Małecki

PROGRAM

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Sonata D-dur op. 6 na 4 ręce

Allegro molto

Rondo moderato

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Sonata D-dur na 2 fortepiany

Allegro con spirito

Andante

Allegro molto

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

Andante z wariacjami op. 83a na 4 ręce

przerwa

CAMILLE SAINT-SAENS

Wariacje na temat Beethovena op. 35
na 2 fortepiany

IGOR STRAWIŃSKI

Sonata na 2 fortepiany

Moderato

Temat z wariacjami

Allegretto

FRYDERYK CHOPIN

Rondo na 2 fortepiany op. 73

JERZY DERFEL urodził się w 1941 roku w Lidzie. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w siódmym roku życia. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Warszawie w klasie prof. Ryszarda Baksta. Koncertował w wielu krajach m. in. Francji, Anglii, Belgii, Związku Radzieckim, Niemieckiej Republice Federalnej oraz w Stanach Zjednoczonych. Występował tam zarówno jako solista jak i akompaniator czołowych polskich artystów.

MACIEJ MAŁECKI urodził się w 1940 roku w Warszawie. Studia muzyczne — pianistyczne — odbywał pod kierunkiem prof. Stanisława Raube, a następnie prof. Natalii Hornowskiej w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Jednocześnie studiował kompozycję u prof. Kazimierza Sikorskiego. W 1967 r. wyjechał na studia uzupełniające w Estman Schol of Music do Rochester (USA), gdzie pracował w zakresie kompozycji pod kierunkiem Samuela Adlera i fortepianu pod kierunkiem Eugene List. Zajmuje się kompozycją i pianistyką. Pracuje w PWSM w Warszawie.

DUET FORTEPIANOWY Jerzy Derfel — Maciej Małecki powstał w czasie studiów obu artystów w PWSM w Warszawie w 1965 r. Pierwszym wspólnym występem był recital dyplomowy. Od tego czasu duet występował wielokrotnie w radio i TV oraz dał wiele koncertów. Artyści posiadają w swym repertuarze m. in. wiele utworów młodych kompozytorów warszawskich.

Poniedziałek, 14 IX 1970 r. godz. 20³⁰

Zamek Książąt Pomorskich

RECITAL KLAWESYNOWY

Wykonawca:

ELŻBIETA CHOJNACKA-LESEVRE
klawesyn

Słowo wiążące:

Marian Wallek-Walewski

PROGRAM

JOHANN SEBASTIAN BACH

Fuga d-moll
 Preludium i fuga a-moll
 (z II tomu Das Wohltemperiertes Klavier)
 Preludium i fuga na temat B-A-C-H
 Partita G-dur
 Preambulum
 Allemande
 Courante
 Sarabande
 Tempo di minuetto
 Passepied
 Gigue

przerwa

MAURICE OHANA

Dzwony na różne pory dnia i nocy

PADRE ANTONIO SOLER

4 Sonaty
 cis-moll
 B-dur
 fis-moll
 Fis-dur

Elżbieta Chojnacka-Lesèvre

EŁŻBIETA CHOJNACKA-LESEVRE urodziła się w Warszawie. Studia muzyczne odbywała najpierw w Średniej Szkole Muzycznej pod kierunkiem Lecha Miklaszewskiego i Wandy Losakiewicz, a następnie w Wyższej Szkole Muzycznej pod kierunkiem prof. Margerity Trombini-Kazuro. W 1962 roku uzyskała dyplom ukończenia studiów wyższych w klasie fortepianu i w tym samym roku wyjechała do Paryża, by poświęcić się grze na klawesynie i studiom nad muzyką baroku pod kierunkiem słynnej klawesynistki, uczennicy Wandy Landowskiej, Aimée van de Wiele.

Występuje w zespołach kameralnych i jako solistka. Poza muzyką dawną interesuje się również muzyką współczesną i awangardową. Współpracuje z wieloma ośrodkami i zespołami muzyki współczesnej, jak np. „Domaine Musical” pod dyr. Gilberta Amy, czy „Ars Nova” pod dyr. Marius Constant. W 1968 r. zdobyła I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Klawesynowym w Vercelli we Włoszech. Nagrała dla firmy „Philips” antologię muzyki awangardowej na klawesyn. Nagrała także dla radia polskiego, francuskiego, szwajcarskiego i belgijskiego.

Wtorek, 15 IX 1970 r. godz. 1900
BALTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

**KONCERT
 SYMFONICZNY
 I
 RECITAL
 FORTEPIANOWY**

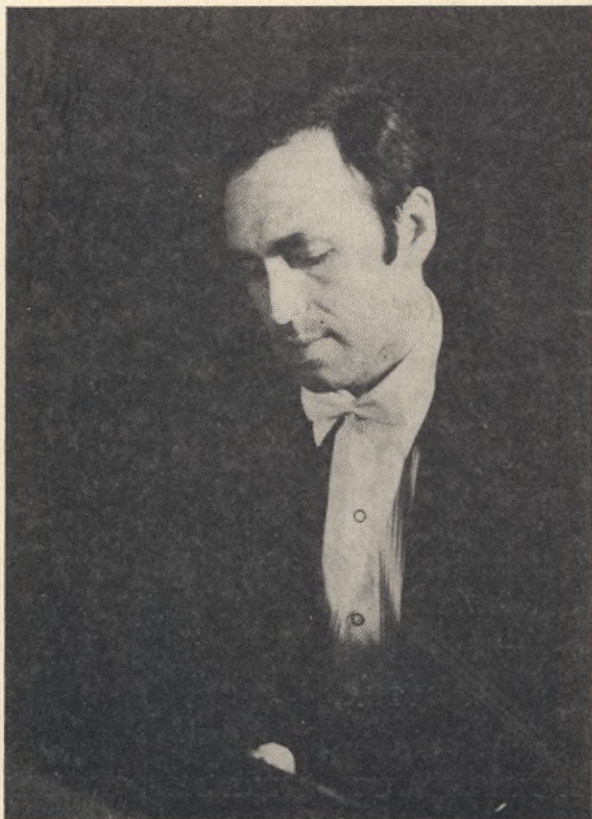
Wykonawcy:

ZBIGNIEW LASOCKI
 fortepian

ZDZISŁAW BYTNAR
 dyrygent

KOSZALIŃSKA ORKIESTRA SYMFONICZNA

Słowo wiążące :
Jerzy Waldorff

Zbigniew Lasocki

15 IX

PROGRAM

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Koncert c-moll
Allegro con brio
Largo
Rondo

przerwa

TADEUSZ SZELIGOWSKI

Sonatina
Allegro moderato
Arietta-Adagietto
Scherzino-Allegro molto
Vivace

ZDZISŁAW WYSOCKI

Sonata espressiva e polifonica
Largo
Intermezzo-Molto tranquillo e delicatamente
Kanon-Andantino
Passacaglia-Allegro ma non troppo

WITOLD LUTOSŁAWSKI

Bukoliki
Allegro vivace
Allegretto sostenuto
Allegro molto
Andantino
Allegro marziale

ARTUR MALAWSKI

4 Miniatury
Moderato
Molto vivace
Andante
Presto

KAZIMIERZ SEROCKI

3 Preludia z „Suity Preludiów”
nr 2 Afetuoso
nr 3 Agitato
nr 7 Furioso

ZBIGNIEW LASOCKI urodził się w 1936 roku w Lucku. Jest absolwentem PWSM w Łodzi, gdzie studiował w klasie fortepianu u prof. Marii Wilkomirskiej.

Pracował kolejno w PWSM we Wrocławiu, jako asystent w klasie fortepianu doc. Ludwika Stefańskiego, w PWSM w Łodzi — najpierw jako asystent prof. Marii Wilkomirskiej, a następnie jako adiunkt w katedrze fortepianu doc. Zbigniewa Szymonowicza.

Bierze czynny udział w życiu artystycznym. Stale współpracuje z działem koncertów dla młodzieży Filharmonii Łódzkiej i Pomorskiej, daje recitale i uczestniczy w koncertach symfonicznych i kameralnych. W 1968 r. koncertował na Węgrzech. W 1969 r. brał udział w Festiwalu Młodych Pianistów im. Władysława Kędry w Łodzi. Nagrywał dla Polskiego Radia.

Środa, 16 IX 1970 r. godz. 1800
BALTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

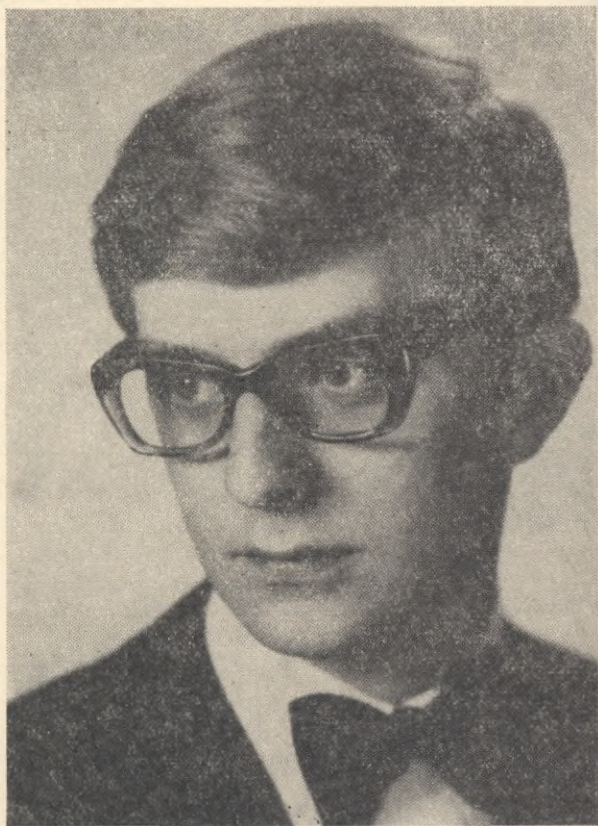
RECITAL FORTEPIANOWY

Wykonawca:

PIOTR PALECZNY
fortepian

Słowo wiążące :

Jerzy Waldorff

Piotr Paleczny

16 IX

PROGRAM

FRYDERYK CHOPIN

Fantazja f-moll op. 49

3 Etiudy op. 25

h-moll nr 10

F-dur nr 3

a-moll nr 11

Nokturn fis-moll op. 48 nr 2

Polonez As-dur op. 53

przerwa

FRYDERYK CHOPIN

Scherzo cis-moll op. 39

3 Mazurki op. 59

a-moll nr 1

As-dur nr 2

fis-moll nr 3

Sonata h-moll op. 58

Allegro maestoso

Scherzo Molto vivace

Largo

Finale. Presto non tanto

PIOTR PALECZNY urodził się w 1946 roku w Rybniku. Tam też ukończył z wyróżnieniem Średnią Szkołę Muzyczną w klasie prof. Karola Szafranka. Następnie rozpoczął studia w PWSM w Katowicach, a od 1965 r. kontynuuje je w PWSM w Warszawie pod kierunkiem prof. Jana Ekiera.

Jest laureatem Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego w Warszawie w 1968 roku. Uzyskał również złoty medal na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Sofii w tymże samym roku. Rok później został laureatem III nagrody na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Monachium. Koncertował w Związku Radzieckim, Niemieckiej Republice Demokratycznej i Niemieckiej Republice Federalnej, w Czechosłowacji, Bułgarii, Finlandii i Francji.

Jest członkiem polskiej ekipy na VIII Międzynarodowy Konkurs Chopinowski.

Środa, 16 IX 1970 r. godz. 20³⁰
ZAMEK KSIĄŻĄT POMORSKICH

RECITAL KLAWESYNOWY

Wykonawca:

MARTA CZARNY
klawesyn

Słowo wiążące:

Władysław Malinowski

Marta Czarny

16 IX

PROGRAM

GEORG FRIEDRICH HAENDEL

Suita g-moll

Uwertura

Andante

Allegro

Sarabande

Gigue

Passacaglia

WILIAM BYRD

Flet i bębenek

ANONIM

Tańce polskie z tabulatur lutniczych

JOHANN SEBASTIAN BACH

Capriccio na odjazd ukochanego brata

DOMENICO SCARLATTI

Sonata B-dur

przerwa

JOHANN CHRISTIAN BACH

Sonata D-dur

Cykl „Ptaki w klawiaturze”

JEAN PHILIPPE RAMEAU

Śpiew ptaków

FRANCOIS COUPERIN

Zakochany słowik

LOUIS CLAUDE DAQUIN

Jaskółka

JEAN PHILIPPE RAMEAU

Kura

ROGER VUATAZ

Suite d'après Rembrandt

Preambulum

Mère lisant le Bible

Pelerins d'Emaus

Syndics de Drapiers

Rondo de Nuit

Rembrandt vieux

Postludium

MARTA CZARNY urodziła się w Bytomiu w 1947 roku. Uczęszczała do Państwowego Liceum Muzycznego w tym mieście i ukończyła je z wyróżnieniem w 1966 r. Następnie rozpoczęła studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie w klasie klawesynu prof. J. Wysockiej-Ochlewskiej. Obecnie jest na roku dyplomowym.

W trakcie studiów występowała wielokrotnie publicznie z recitalami i audycjami w Krakowie oraz szeregu innych miast kraju. Występowała również w Polskim Radio i Telewizji.

Czwartek, 17 IX 1970 r. godz. 1800
BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

RECITAL FORTEPIANOWY

Wykonawca :

TADEUSZ ŻMUDZIŃSKI
fortepian

Słowo wiążące :

Wojciech Dzieduszycki

Tadeusz Żmudziński

17 IX

PROGRAM

JOHANNES BRAHMS

Rapsodia g-moll op. 79

Sonata f-moll op. 5

Allegro maestoso

Andante espressivo

Scherzo-Allegro energico

Intermezzo-Andante molto

Finale — Allegro moderato ma rubato

przerwa

JOHANNES BRAHMS

3 Intermezzy op. 117

Es-dur

b-moll

cis-moll

Wariacje i fuga na temat Haendla op. 24

TADEUSZ ŻMUDZIŃSKI należy do grona najwybitniejszych pianistów polskich. Studia muzyczne ukończył z najwyższym odznaczeniem w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach w roku 1947, w klasie prof. Władysławy Markiewicz. Kontynuował je następnie u światowej sławy pianisty Waltera Gieseckinga oraz u Zbigniewa Drzewieckiego i Jana Ekiera.

Koncertował prawie we wszystkich krajach europejskich oraz w Azji i Ameryce Północnej. Dokonał szeregu nagrań archiwalnych dla wielu europejskich rozgłośni radiowych. Nagrał na płyty liczne utwory kompozytorów polskich.

Brał udział w międzynarodowych festiwalach muzycznych Maggio Fiorentino (Florencja), Warszawska Jesień i inne. W 1964 roku wystąpił na galowym koncercie w Wielkiej Sali Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku. Jest laureatem Międzynarodowego Konkursu im. Fryderyka Chopina w Warszawie w 1949 r. oraz laureatem Nagrody Artystycznej. Posiada wysokie odznaczenia państwowe.

Czwartek, 17 IX 1970 r. godz. 20³⁰

ZAMEK KSIĄŻĄT POMORSKICH

RECITAL KLAWESYNOWY

Wykonawca:

DANUTA CHMIELECKA-ALOVISI
klawesyn

Słowo wiążące:

Jerzy Waldorff

Danuta Chmielecka-Alovisi

17 IX

PROGRAM

GIROLAMO FRESCOBALDI

Toccata seconda
Canzona quarta

JOHANN SEBASTIAN BACH

Chorał z wariacjami
„O Gott du frommer Gott”

przerwa

FRANCOIS COUPERIN

XXVI Ordre

La Convalescente
Gavotte
La Sophie
L'Epineuse
La Pantomine

DOMENICO SCARLATTI

4 Sonaty
C-dur
C-dur
g-moll
A-dur

DANUTA CHMIELECKA-ALOVISI urodziła się we Lwowie. Studia muzyczne ukończyła w Krakowie w tamtejszej PWSM, uzyskując dyplom w 1961 roku. Następnie kontynuowała studia muzyczne w Rzymie w Academia Santa Cecilia pod kierunkiem prof. Ferruccio Vignanelli, tam też otrzymała dyplom kursów mistrzowskich.

Występowała jako solistka na festiwalu „Warszawska Jesień” oraz na Festiwalu Muzyki Współczesnej w Wenecji. Koncertowała w szeregu krajach Europy — we Włoszech, Niemieckiej Republice Federalnej, Anglii, Jugosławii, a także w wielu miastach Polski. Występowała w radio i telewizji. Koncertowała również z zespołem „Virtuosi di Roma”.

Piątek, 18 IX 1970 r. godz. 1900
BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY

**KONCERT
KAMERALNY
I
SYMFONICZNY**

Wykonawcy :

„TRIO KRAKOWSKIE”

JERZY LUKOWICZ
fortepian

ANTONI COFALIK
skrzypce

KRZYSZTOF OKON
wiolonczela

KAZIMIERZ ROZBICKI
dyrygent

KOSZALIŃSKA ORKIESTRA SYMFONICZNA

Słowo wiążące :

Jerzy Waldorff

TRIO KRAKOWSKIE“ — JERZY LUKOWICZ — fortepian, ANTONI COFALIK — skrzypce, KRZYSZTOF OKOŃ — wiolonczela, powstało w 1963 roku z inicjatywy znakomitej pianistki Haliny Czerny-Stefańskiej.

W roku 1965 zespół uzyskał I nagrodę — Premio Antonio Vivaldi — na konkursie muzyki kameralnej w Sienie (Włochy). Od tego czasu zespół koncertuje w kraju i za granicą: we Włoszech, Austrii, Szwajcarii, Belgii, Czechosłowacji, Bułgarii, Jugosławii, Algerii, Danii, Szwecji, Rumunii. Występował również w telewizji i dokonał nagrań dla radia i TV.

W swym bogatym repertuarze „Trio Krakowskie“ posiada m. in. pełny cykl 9 trio Beethovena. Cykl ten zespół wykonywał m. in. w Krakowie, Rzymie, Ravenne i Kopenhadze.

KRYTYKA I PRASA O FESTIWALACH PIANISTYKI POLSKIEJ

Festiwale pianistyki polskiej

w Słupsku zyskały sobie rozgłos w opinii publicznej i żywy oddźwięk na łamach prasy codziennej i fachowej — muzycznej, w radio i telewizji. Szeroko zajmowała się imprezą krytyka muzyczna. Poniżej kilka wybranych gazet i czasopism głosów o I, II i III FPP:

„Już jutro, w sali Bałtyckiego Teatru Dramatycznego w Słupsku, inaugurujemy poważną imprezę muzyczną — Festiwal Polskiej Pianistyki. Mamy nadzieję, że ranga tego Festiwalu i jego znaczenie w ogólnopolskim życiu muzycznym wzrastać będą z roku na rok.

Komitety organizacyjny Festiwalu nie może uskarżać się na brak zainteresowania imprezą w samym mieście. Bilety na oba koncerty i wszystkie recitale są już rozsprzedane. Przygotowano dekorację miasta. Słupsk pragnie godnie powitać festiwal, jego uczestników i gości.

W koncercie inauguracyjnym weźmie udział wybitna pianistka polska, Halina Czerny-Stefańska...”

(„Głos Koszaliński”, 6. IX. 1967 r.)

„...działacze kulturalni przy pomocy dyrekcji Koszalińskiej Orkiestry zorganizowali Festiwal z żarliwością i pasją, jaką mają dziś u nas tylko ludzie w terenie... zakochani w swoim regionie i pragnący dla niego sztuki tak, jak się chce widzieć sznur pereł na szyi uwielbianej kobiety.

...słupski Festiwal stwarza dodatkową, całkiem niezwykłą okazję słuchania, dzień po dniu, jedenastki czołowych polskich pianistów, w repertuarze, jaki sami proponują, bo najbardziej lubią, najlepiej grają. Zorganizować, rozplakatować taki przegląd, nic prostszego, nieprawda? W istocie proste jak samo jajko Kolumba, tyle że — za mojej przynajmniej pamięci — nikt jakoś na to nie wpadł i dopiero Cwojdziński... A cóż to za frajda takie porównawcze słuchanie: kto jakimi drogami się rozwinął, kogo prześcignął, kto w miejscu tkwi, niestety, a kto zadziwiająco skokiem na innej stanął pozycji niż oczekiwano”.

(Jerzy Waldorff, „Świat”,
24. IX. 1967 r.)

„Już w ubiegłym roku I Festiwal był swego rodzaju sensacją wśród zalewu festiwalowego w naszym kraju. W tym roku gdy do fortepianu dołączono jeszcze klawesyn, gdy na estradzie znalazła się śmieszka polskich pianistów i klawesynistek, kiedy wśród prelegentów wprowadzających słuchaczy w nastrój koncertu, znalazły się takie asy jak Waldorff, Wallek-Walewski, Weber, Pawlicki, Sierpiński — słupski Festiwal obok „Jesieni Warszawskiej” i Wrocławskiego Festiwalu Oratoryjno-Kantatowego stał się najciekawszym wydarzeniem muzycznym w Polsce”.

(Wojciech Dzieduszycki, „Życie Literackie”, 7. X. 1968 r.)

„Gdy obecnie spogląda się wstecz, gdy bilansuje się dorobek ostatnich kilku lat, wydaje się czymś oczywistym, że odbywa się festiwal pianistyczny w Słupsku, oratoryjno-kantatowy we Wrocławiu, czy Krakowska Wiosna Młodych: okazuje się — istniało konkretne społeczne zapotrzebowanie na takie właśnie cykle koncertów.

...Właściwie zaś pojmowana tendencja do uatrakcyjnienia festiwalu staje się nie-raz kopalnią znakomitych, ze wszech miar wartych naśladowania pomysłów.

Za przykład niech tu posłuży innowacja jaką wprowadzono na II Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku. Dodany tu został do wielkich recitali i koncertów fortepianowych także cykl wieczorów klawesynowych, tworzących całość zupełnie bez precedensu w dziejach naszej kultury muzycznej. Już I Festiwal, wyłącznie poświęcony muzyce fortepianowej, był sporą rewelacją; II, w swym rozbudowanym kształcie, okazał się zupełnie unikalną wartością, jakże przy tym prostą w zamysłu. A festiwalu takiego nie powstydziliby się przecież żadna stolica...”

(Jerzy Jaroszewicz, „Współczesność”,
26. II. 1969 r.)

„Trzeci Festiwal Pianistyki Polskiej, który we wrześniu odbywał się w Słupsku, od strony czysto artystycznej dostarczył wrażeń mocno mieszanych. Można tam było usłyszeć koncerty wręcz znakomite, na europejskim poziomie... słyszało się także produkcje nie wykraczające poza przeciętność, a niektóre — wręcz słabe...”

Ale było to odbicie realnie istniejącego w tej dziedzinie stanu rzeczy i dlatego — choć może się to wydawać paradoksem —

właśnie te mniej udane koncerty szczególnie wyraziście uzasadniają rację bytu słupskich festiwali i każą uznać ich za inicjowanie przed dwoma laty przez Andrzeja Cwojdzńskiego, szefa Koszalińskiej Orkiestry Symfonicznej, za pomysł bardzo szczęśliwy”.

(Teresa Grabowska, „Trybuna Ludu”,
7. X. 1969 r.)

„Festiwal słupski „chwycił” pod każdym względem. Dlatego należy mu się szczególna opieka, popularyzacja w całym kraju, stałe podnoszenie jego rangi. Należy mu się również troskliwa krytyka”.

(Hanna Harley, „Ruch Muzyczny”,
1—15 XI. 1969 r.)

**UCZESTNICY
FESTIWALI
PIANISTYKI
POLSKIEJ**

1967 PIANIŚCI

(Kolejno)

Halina Czerny-Stefańska
Ryszard Bakst
Jerzy Godziszewski
Zbigniew Szymonowicz
Lidia Grychtołówna
Jerzy Jaroszewicz
Marta Gozdecka
Julitta Slendzińska
Barbara Hesse-Bukowska
Lidia Kozubkówna
Władysław Kędra

Na koncertach inauguracyjnym i zamykającym Festiwal towarzyszyła pianistom Koszalińska Orkiestra Symfoniczna pod dyрекcją Andrzeja Cwojdzńskiego.

Słowo wiążące na koncertach i recitalach:
Jerzy Waldorff.

1968 PIANIŚCI

(Kolejno)

Regina Smendzianka
Janina Baster — Janusz Dolny — duet fortepianowy
Jerzy Sulikowski
Aleksandra Utrecht
Tadeusz Zmudziński
Jerzy Witkowski
Andrzej Jasiński
Marta Sosińska

KLAWESYNISTKI

(Kolejno)

Elżbieta Stefańska-Łukowicz (dwa recitale)
Ewa Gabrys
Barbara Czajeczka
Julitta Slendzińska
Zofia Brenczówna

Na koncertach symfonicznych solistom towarzyszyła Koszalińska Orkiestra Symfoniczna pod dyрекcją Andrzeja Cwojdzńskiego i Zdzisława Bytnara.

Słowo wiążące na koncertach i recitalach:

Zbigniew Pawlicki
Zdzisław Sierpiński
Jerzy Waldorff
Marian Wallek-Walewski
Józef Kański

1969

PIANIŚCI

(Kolejno)

Jerzy Maksymiuk
Jerzy Witkowski
Maria Witkomirska
Maciej Małecki — Jerzy Derfel — (duet fortepianowy)
Józef Stempel
Józef Kański
Andrzej Stefański
Ewa Osinska-Nitko
Halina Czerny-Stefańska

KLAWESYNISTKI

Danuta Kleczkowska-Pospiech
Elżbieta Chojnacka
Elżbieta Stefańska-Łukowicz
Ewa Gabrys
Anna Ulrich-Skalska
Barbara Strzelecka

Na koncertach symfonicznych solistom towarzyszyła Koszalińska Orkiestra Symfoniczna pod dyрекcją Andrzeja Cwojdzńskiego, Zdzisława Bytnara i Kazimierza Rozbickiego

Słowo wiążące na koncertach i recitalach:
Jerzy Waldorff

Zbigniew Pawlicki
Marian Wallek-Walewski
Karol Bula
Witold Rudziński

1970

PIANIŚCI

(Kolejno)

Barbara Hesse-Bukowska
Danuta Dworakowska
Jerzy Derfel — Maciej Małecki (duet fortepianowy)
Zbigniew Lasocki
Piotr Paleczny
Tadeusz Żmudziński
„Trio Krakowskie“ Jerzy Łukowicz — Antoni Cofalik
— Krzysztof Okoń

KLAWESYNISTKI

Barbara Czajeczka-Markowska
Elżbieta Chojnacka-Lesèvre
Marta Czarny
Danuta Chmielecka-Alovisi

Na koncertach symfonicznych w roku 1969, 1970 solistom towarzyszyła Koszalińska Orkiestra Symfoniczna pod dyрекcją Andrzeja Cwojdzńskiego, Zdzisława Bytnara i Kazimierza Rozbickiego.

Słowo wiążące na koncertach i recitalach:
Jerzy Waldorff
Zbigniew Pawlicki
Marian Wallek-Walewski
Władysław Malinowski
Wojciech Dzieduszycki

Zdzisław Bytnar

Kazimierz Rozbicki

**ZESPÓŁ
KOSZALIŃSKIEJ
ORKIESTRY
SYMFONICZNEJ**

DYRYGENCI:

Andrzej Cwojdzinski
Zdzisław Bytnar
Kazimierz Rozbicki

I SKRZYPCE

Janusz Jurkowski — koncertmistrz
Zenon Zaremba — koncertmistrz
Mieczysław Bilicki
Halszka Süß-Szulc
Włodzimierz Gulka
Mieczysław Czocho
Anna Tomala
Marian Mystek
Zofia Nagórna
Janusz Majewski

II SKRZYPCE

Józef Dąbrowski
Kazimierz Borusiak
Edmund Wyrwicki
Edmund Rudzki
Jan Michalak
Danuta Kotowska
Małgorzata Kobierska

ALTÓWKI

Brygida Pander — koncertmistrz
Stanisław Janus
Edward Smarslik
Roman Michalski
Gustaw Richter
Hieronim Kupczyk

WIOLONCZELE

Kazimierz Kretkowski — koncertmistrz
Krystyna Jurkowska — koncertmistrz
Piotr Gałkowski
Stanisław Grąbczewski
Hubert Kiedrowski
Wincenty Spirin
Dariusz Szczepkowski

KONTRABASY

Irena Idzińska — koncertmistrz
Zygmunt Zasada
Stanisław Grodzicki
Stanisław Banasiak
Ernest Fabisz

FLETY

Zbigniew Kaczmarek
Władysław Sadłowski
Mieczysław Chrut

OBOJE

Janusz Vogelsinger
Stanisław Kapłonek
Gerard Puk

KLARNETY

Norbert Tomala
Zbigniew Makucki
Jan Burkowski

FAGOTY

Wiesław Soja
Kazimierz Wawrzyszyn
Andrzej Krajewski

ROGI

Paweł Kurczewski
Antoni Najdek
Tadeusz Wojciechowski
Alojzy Staliński
Franciszek Stańczyk

TRĄBKI

Eugeniusz Kaczmarczyk
Edward Michalski
Henryk Dązek

PUZONY

Stanisław Kurowski
Stefan Juraszczyk
Czesław Alechnowicz

TUBA

Leon Reimann

PERKUSJA

Jan Wojsa
Wojciech Kotowski

HARFA

Julia Ormicka

FORTEPIAN

Krystyna Dutkiewicz

KONSERWATOR FORTEPIANÓW

Zdzisław Pawlak

BIBLIOTEKARZ

Leon Reimann

INSPEKTOR ORKIESTRY

Jan Burkowski

INFORMACJE ADRESY TELEFONY

- * **BIURO ORGANIZACYJNE I INFORMACJA
IV FESTIWALU PIANISTYKI POLSKIEJ:**
Słupsk, ul. Dominikańska
Zamek Książąt Pomorskich, tel. 36-00
- * **SŁUPSKIE TOWARZYSTWO SPOŁECZNO-KULTURALNE:**
Słupsk, ul. Zamenhofska 7
Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, tel. 36-03
- * **BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY:**
Słupsk, ul. Wałowa, tel. 52-85
- * **MUZEUM POMORZA ŚRODKOWEGO:**
Słupsk, ul. Dominikańska
Zamek Książąt Pomorskich, tel. 36-00
- * **„GŁOS SŁUPSKI“: redakcja**
pl. Zwycięstwa 2, tel. 51-95
- * **DWORZEC PKP — ul. Wojska Polskiego, tel. 32-51**
- * **DWORZEC PKS — ul. Kołłątaja 15, tel. 42-56**
- * **„ORBIS“ — ul. Wojska Polskiego 1, tel. 46-35, 36-14**
- * **POCZTA GŁÓWNA — ul. Łukasiewicza 5**
- * **HOTELE:**
„Zamkowy“ — ul. Dominikańska, tel. 52-95
„Piast“ — ul. Jedności Narodowej 1, tel. 52-86
„Gryf“ — ul. Jedności Narodowej 5, tel. 40-33
Dom Wypoczynkowy PTTK — ul. Bieruta 1, tel. 29-02
- * **RESTAURACJE:**
„Metro“ kat. II — 9 Marca, „Centralna“ kat. II —
ul. Jedności Narodowej, „Pod Kluką“ kraczmą regio-
nalna kat. I — ul. Kaszubska, „Ludowa“ kat. III —
ul. Tuwima, „Zacisze“ kat. III — ul. B. Prusa, „Eks-
press“ (bar) — ul. Kołłątaja, „Piotruś“ (bar) — ul.
Kilińskiego.
- * **KAWIARNIE:**
„Piastowska“ — ul. Jedności Narodowej
„Kaprysta“ — ul. Wojska Polskiego
„Czar“ — ul. Mostnika
- * **POSTOJE TAKSÓWEK:**
ul. Starzyńskiego, tel. 39-09,
Dworzec PKP, tel. 38-24

Notki biograficzne opracowano na podstawie informacji
dostarczonych przez wykonawców.

CENA 20,— zł

Program wydrukowano w Zakładzie Graficznym w Słupsku
Składał: JERZY GRAETZER Łamał: WACŁAW GABLER
Drukował STANISŁAW SOMINKA
Klisze wykonano w Koszalińskich Zakładach Graficznych
MPUPT ZG S-k, 1000 1026 27.4.70 S-7

